

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu
Informatyka II [S1EiT1>INF3]

Przedmiot

Kierunek studiów Elektronika i telekomunikacja	Rok/Semestr 2/4
Studia w zakresie (specjalność) –	Profil studiów ogólnoakademicki
Poziom studiów pierwszego stopnia	Język oferowanego przedmiotu polski
Forma studiów stacjonarne	Wymagalność obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład 30	Laboratorium 30	Inne (np. online) 0
Ćwiczenia 0	Projekty/seminaria 0	

Liczba punktów ECTS

5,00

Koordynatorzy

prof. dr hab. inż. Grzegorz Danilewicz
grzegorz.danilewicz@put.poznan.pl

Wykładowcy

Wymagania wstępne

Posiada wiedzę z zakresu informatyki i zna składnię języków oprogramowania C, C++, umiejętność samodzielnego kształcenia się, ma świadomość konieczności poszerzania swoich kompetencji

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z zasadami programowania obiektowego, wykorzystania podstawowych bibliotek środowiska .NET, zasad programowania funkcyjnego i obiektowego z użyciem języka Python.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

1. Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych w zakresie: języków programowania wysokiego poziomu wchodzących w skład platformy .NET, organizacji współczesnych platform programistycznych oraz integracji języków programowania.
2. Zna język programowania wysokiego poziomu Python. Zna zasady konstrukcji programów komputerowych z rozbudowanym interfejsem graficznym, tworzenia oprogramowania wielowątkowego, współpracy z bazami danych oraz podstawowych mechanizmów związanych z programowaniem aplikacji sieciowych z wykorzystaniem języka Python.

Umiejętności:

1. Potrafi posługiwać się językiem programowania wysokiego poziomu Python; potrafi projektować i programować aplikacje z rozbudowanym interfejsem graficznym; umie tworzyć oprogramowanie implementujące podstawowe protokoły sieciowe i współpracujące z podstawowymi dostawcami baz danych; potrafi projektować i tworzyć oprogramowanie wielowątkowe.
2. Potrafi rozwiązać typowe inżynierskie zadania programistyczne z wykorzystaniem języka Python.

Kompetencje społeczne:

1. Zna ograniczenia własnej wiedzy i umiejętności w zakresie współczesnych języków programowania wysokiego poziomu, rozumie konieczność dalszego kształcenia się w zakresie języków i platform programistycznych
2. Posiada świadomość konieczności profesjonalnego podejścia do rozwiązywanych problemów technicznych z wykorzystaniem współczesnych języków i platform programistycznych; jest świadomy podejmowanej odpowiedzialności za tworzone przez siebie oprogramowanie.
3. Jest świadomy niebezpieczeństw wynikających z błędnie zaprojektowanego i tworzonego oprogramowania, zarówno dla użytkowników, jak i dla urządzeń.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Wykłady. Wiedza sprawdzana na dwóch kolokwiach. Pisemne sprawdziany dotyczące treści wykładowych - jedno w połowie wykładów, drugie na zakończenie wykładów. Każde z kolokwiów musi być zaliczone na co najmniej ocenę dostateczną. Ocena dostateczna jest wystawiana, gdy liczba punktów z kolokwium jest większa niż 50%. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z kolokwiów. Dla ocen z kolokwiów i dla oceny końcowej obowiązuje skala ocen od 2 (niedostateczny - ocena negatywna) do 5 (bardzo dobry). Zasady przeliczania oceny końcowej:

Zakres średniej : ocena

0,00 - 2,99 : 2,0

3,00 - 3,24 : 3,0

3,24 - 3,74 : 3,5

3,75 - 4,24 : 4,0

4,25 - 4,74 : 4,5

4,75 - 5,00 : 5,0

Laboratoria. Ocenie podlegają następujące składowe: wiedza studenta przed wykonaniem ćwiczenia, odpowiedzi na pytania w trakcie realizacji ćwiczeń, sprawozdania pisemne z realizacji ćwiczeń, pisemne kolokwium na koniec semestru. Ocena końcowa z laboratorium jest wypadkową ocen składowych, przy czym każda z ocen składowych musi być pozytywna. Dla ocen składowych i dla oceny końcowej obowiązuje skala ocen od 2 (niedostateczny - ocena negatywna) do 5 (bardzo dobry).

Treści programowe

Wprowadzenie do programowania w języku Python, omówienie środowiska programistycznego. Platforma .NET. Typy, tablice i kontrola przepływu. Klasy i filary programowania obiektowego. Dziedziczenie. Obsługa wyjątków. Struktury danych i typy generyczne. Programowanie wielowątkowe.

Metody dydaktyczne

Wykład z użyciem tablicy i/lub projektora, wykład konwersatoryjny, eksperyment, studium przypadku, pisanie oprogramowania.

Literatura

Podstawowa

1. Jesse Liberty "Programowanie C#", Helion 2005

2. Charles R. Severance, Python dla wszystkich, Andrzej Wójtowicz, 2021

Uzupełniająca

www.python.org

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	125	5,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	70	3,00
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwίων/egzaminu, wykonanie projektu)	55	2,00